

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2916/2025
08.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Куљак, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Намтеит“ Прокупље у ликвидацији, кога заступа Градски правобранилац Града Прокупља, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1970/2024 од 22.01.2025. године, у седници одржаној 08.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1970/2024 од 22.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1970/2024 од 22.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П1 303/21 од 26.04.2024. године, која је исправљена решењем истог суда П1 303/21 од 14.10.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је тужени обавезан да му на име солидарне помоћи исплати 41.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.01.2021. године па до исплате. Ставом другим изреке, део тужбеног захтева који се односи на тражену исплату разлике на име мање исплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора за период почев од 01.10.2018. године па до 31.12.2020. године, на износе, са законском затезном каматом, наведене у том ставу изреке, одбијени, као неоснован. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 109.632,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 1970/2024 од 22.01.2025. године, ставом првим изреке, потврдио прресуду Основног суда у Прокупљу П1 303/2021 од 26.04.2024. године, исправљену решењем истог суда П1 303/2021 од 14.10.2024. године, у одбијајућем делу става првог изреке, а жалбу тужиоца одбио као неосновану. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Прокупљу П1 303/2021 од 26.04.2024. године, исправљена решењем истог суда П1 303/2021 од 14.10.2024. године, у усвајајућем делу става првог и у ставу другом изреке па је предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против става првог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, указујући на потребу разматрања питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана, као и уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име мање исплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора у периоду од 01.10.2018. године до 31.12.2020. године. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијена заснована је на одредби члана 118. став 1. тачка 6. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр 24/2005 ... 95/2018) и одредбе члана 66. став 1. Посебног колективног уговора за јавна предузећа у комуналној делатности као и одредби Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Службени гласник РС“ бр 116/2014), на основу утврђеног чињеничног стања да је тужени тужиоцу правилно обрачунао и исплатио регрес за коришћење годишњег одмора у спорном периоду. Указивање тужиоца на битну повреду одредаба парничног поступка је без утицаја на одлучивање имајући у виду да то није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Тужилац у ревизији такође указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу вештачења, што такође није разлог за изјављивање посебне ревизије, док за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена

материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање заштите људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора побијаног дела, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом Закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 30.11.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 16.500,00 динара.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору која за предмет има заснивање, постојање или престанак радног односа, код којих је ревизија увек дозвољена, а да је побијана вредност предмета спора испод 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић